

eller kunstnerisk kan forsvare at gaa til denne Ordning, en Ordning, som kun findes et enkelt andet Sted i Verden, medens man ellers alle Steder har Kunstarterne arbejdende i hvert sit Hus. Jeg tror ogsaa, den kommende Rigsdag vil komme til det samme Resultat, og saa har man udskudt Sagens Ordning — og har imidlertid forværret Forholdene paa det kongelige Teater. Derfor siger jeg: Stem ikke for dette Forslag, men stem for et af de andre tre, som dog vil en endelig Ordning.

Der er et Mindretal i Udvalget, som ikke har stillet noget selvstændigt Forslag, men som har givet en særlig Motivering for, at det vil stemme for Ændringsforslag Nr. 3. Dette Mindretal er Ordføreren (A. C. Meyer) og to af hans Partifæller. Jeg maa sige, at jeg kan, som en anden æret Taler her har sagt, ikke begribe hele den Motivering. Det ærede Mindretal taler om, at Operaen som Musikkens fornemste Bærer bør understøttes af Staten. Nu er der jo intet af de fire stillede Forslag, som ikke gaar ud paa en saadan Understøttelse fra Statens Side, og hører man Ordførerne for de fire Forslag, er de alle sammen enige om, at er der noget, som Staten maa, saa er det at understøtte Musikken. De Udryk, den ærede Ordfører — og flere andre — i sin Tale brugte, om at smide paa Gaden, og at Operaen vandrede om i Ørkenen, hører derfor ingen Steder hjemme overfor de Forslag, her er stillede. Alle Forslagene er enige om, at der skal gives betydelig Støtte af Staten. Men de tre Forslag er enige om at naa til en fast Ordning nu med det samme, medens det ene Forslag, Ændringsforslag Nr. 3, udskyder Sagen til Udgangen af 1920. Jeg forstaar ikke, at man, naar man slutter med at sige, at det væreste af alt og det sletteste Standpunkt vil være at udskyde denne Sag, saa kan konkludere i at stemme for det tredie Ændringsforslag, som netop er en Udskydelse af Sagen, i Stedet for at slutte sig til et af de andre Standpunkter, som dog alle sammen gaar ud paa at faa en fast, endelig Ordning.

Jeg forstaar heller ikke rigtig det ærede 7de Medlem for Hjørring Amt (Johan Knudsen) — som jeg ellers hørte paa med den allerstørste Interesse, fordi han talte med en Varme og en Indsigt i Sagen, som jeg ellers ikke fandt videre stærk hos flere af Talerne —, naar han ender med at sige, at han ogsaa, hvis hans Forslag forkastes, vil stemme for Nr. 3. Jeg synes, det er, som om det ærede Medlem — der ellers har været den modigste i hele Ud-

valget, der har været modig nok til at følge Ministeren som ene Mand, og som sagde til Ministeren, at det var et modigt Forslag, han stillede, netop fordi det vilde gaa den Vej nu virkelig at skille Kunstarterne ad, saa at de hver kunde komme til at arbejde frit og rigtigt efter deres Bestemmelse — i sidste Øjeblik taber sit Mod og gaar over til Modparten, Dobbeltscenen, medens han efter min Mening burde stemme enten for Forslag Nr. 2 eller Forslag Nr. 4. Disse to Forslag gaar nemlig begge i Retning af det, der var det modige fra først af, i Retning af at faa Kunstarterne skilt ad og stræbe efter at faa en virkelig endelig Ordning i denne Sag. Det har gjort mig ondt at se dette, for jeg synes, der her er ligesom en lille Svigten af det Standpunkt, det ærede Medlem ellers har indtaget. Jeg vil haabe, at det ærede Medlem endnu vil faa Øje for, at han, dersom han gaar over til at stemme for Forslag Nr. 3, saa har udskudt Sagen, og det — tror jeg — paa en saadan Maade, at den maaske aldrig rigtig kommer frem igen.

Til det ærede 23de Medlem for Hovedstaden (Gamborg), som er Forslagsstiller for det fjerde Ændringsforslag tillige med det ærede 6te Medlem for Ribe Amt (Valdemar Nielsen), vil jeg sige, at deres Forslag for saa vidt tiltaler mig, som det netop gaar den Vej, jeg tror, man kunstnerisk maa ind paa, at faa skilt de to Scener ad; og naar man kun ser paa den kunstneriske Side af Sagen og maaske ogsaa paa den rent tekniske og økonomiske Side, naar man ikke tager Hensyn til, hvordan det kommer i Gang, men kun paa Driften, saa er det maaske endogsaa et Forslag, der maa foretrækkes for den Casino-Plan, jeg først fremsatte. Det siger jeg, fordi jeg er ganske enig med de ærede Medlemmer i, at den Fejl, der var ved Casino-Planen, ikke var disse Smaatterier: at man skulde gaa op med Elevator, at Værelserne ikke laa saa bekvemt, eller at der manglede en Prøvesal — for Resten kunde en saadan let lade sig indrette — o. s. v. Casino-Planens Scene og dens Tilskuerrum var lige saa gode, som de kunde blive paa det kongelige Teater, lige saa store og lige saa anvendelige, men jeg indrømmer, at der for Tilskuerpladsens Vedkommende var den Mangel, at den var vel lille; naar man ved Operaen kunde faa en stor Tilskuerplads med helt op til, som de ærede Medlemmer i deres Forslag siger, 2 400 Pladser, saa vilde man opnaa paa een Gang et bedre finansielt Udbytte og en lige saa god kunstnerisk Fremstil-